

Eleki Krónika – 2007. augusztus

Az államalapítás és az új kenyér ünnepe augusztus 20.-án

Kellemes nyári reggelre ébredhettek az elekiek augusztus 20.-án. Talán a Nap is méltóságteljesebben vonult az égen, hiszen az ő fényének és melegének köszönhetően áldhatták meg az új kenyeret ezen a napon. Az ünnepség, avagy városunk lakosainak főhajtása, államalapítónk, Szent István király előtt, a róla elnevezett téren történt. A himnusz eléneklésével kezdődött az ünnepség, amelyet Dr. Heim Lajosné alpolgármester nyitott meg, aki ismertette az elekiekkel milyen eseményeken vehetnek részt ezen a napon. Ezután felkérte Pluhár László polgármester urat tartsa meg ünnepi beszédét:

„Tisztelt, Hölgyeim és Uraim!

Tisztelettel köszöntöm mindannyiukat ezen a szép napon és köszönöm, hogy elfogadták meghívásunkat. Azért jöttünk ma össze, hogy a hagyományoknak megfelelően Szent István államalapító királyunkra emlékezünk, a kenyérszentelés szép szokásával pedig mindennapi kenyerünkért hálát adjunk. Talán vannak, akik ebben az ünnephalmozásban a régi élmények hatására valamiféle hátsó szándékot vélnek felfedezni. Hiszen mondják, volt már rá példa, hogy így akarták elfeledtetni velük az ünnep eredeti célját, igaz értelmét, államalapító királyunk emlékét. Láthatjuk, hogy a pusztai politikai praktikánál magasabb és mélyebb kapcsolat fűzi össze Szent Istvánt és a mindennapi kenyerünket. De vajon miért is mondhatjuk mindezt? A magyarok ősi hite szerint a test éhségét csillapító kenyér megszentelt dolog, az élet elsődleges forrása. Nem véletlen, hogy évszázadokon át, amikor megszegették a kenyeret, Önök között sokak számára is ismerős módon, késsel keresztet rajzoltak az aljára. A kenyérben ugyanis saját munkájuk gyümölcsét és Isten adományát láthatják. Nem ismerhetnék ezt az ősi szokást Szent István nélkül, aki a kereszttség felvételével, tanításának megfelelően az „élet kenyerét”, Krisztust a magyarság mindennapi életének részesévé tette. Ugyanakkor, ha arra gondolunk, hogy a magyar nyelven a megélhetés, az élet szavunk egyik szinonimája, megfelelője a kenyér, akkor egy újabb összefüggést is találunk, hiszen elmondhatjuk, hogy Szent István művével, a magyar állam megalapításával, népének immár több mint ezer éve életet, megélhetést, azaz kenyeret biztosított. Hogy kapcsolódik tehát össze az élet, a kenyér és Szent István. Ezért nem csorbítja, hanem kiteljesíti az ünnepet, Szent István köszöntését. Az új kenyér gondolatának összekapcsolásával. Tisztelt Ünneplők! Az idei augusztus 20-át egy másik jubileum teszi különlegessé. Egy másik történelmi személyiség halálának az évfordulója, éppen ezeregy száz esztendeje 907-ben halt meg Árpád vezér, az Árpád-házi királyok, így Szent István ősatyja. Miért fontos erre emlékezzünk a mai napon. Hiszen tudjuk, Szent István és utóda soha nem nevezték magukat Árpád-házból valóknak. Az apostoli király életére és életművére emlékezve talán ezért is esik méltatlanul kevés szó arról, hogy Szent István hatalmát, a királyság nem pusztán Isten kegyének és a nyugati lovagok fegyvereinek köszönheti, hanem nyíltan vállalta származását, a pogány őseit, az előtte élők tetteit. Kevesen tudják, de a koronázási palást nem csupán azért különleges kincsünk, mert ez az egyetlen hiteles – Gizella királyné hímezte –, ábrázolás a nagy királyról. Hanem különleges egy apróságnak tűnő részlet miatt is, a koronázási paláston Szent István országalmát tartó bal keze hat ujját ábrázol. Mit jelent ez? Az államalapítás korában a tizenegyedik ujj nem pusztán az átlagostól eltérő testi adottságot jelentett, hanem a kiválasztottság jele volt, a Táltos hit szerint ez jelezte viselőjének különleges képességeit, emberfeletti erejét.

A koronázási paláston látható hímzés tehát nem tévedés, hanem Szent István uralkodói hitvallásának szimbóluma. Azt jelképezte, hogy István nemcsak a keresztény hitre tért magyarok ura, hanem a pogányoké is, és a trón nem a fegyverek ereje, hanem a kiválasztottság okán az övé. Erre utal az égi jel. Arra, hogy államalapító királyunk nem csupán azt ismerte fel, hogy a magyarságot egy nagyobb egység, a keresztény világ részévé kell tennie, de azt is tudta, hogy csak úgy válhat keresztény uralkodóvá, minden magyarok királyává ha közben megmarad a magyar

törzsek fejedelmének is. Nem véletlenül írta politikai végrendeletében az „intelmekben, hogy „a fiak kövessék az elődöket”. Fiához Imre herceghez is hasonló intelmű szavakkal fordult „nehéz lesz megtartani e tájon királyságodat, ha szokásban nem utánozod a korábban királykodó királyokat.” – Ezek után joggal merül fel a kérdés, milyen ember volt valójában Szent István? Zseniális realpolitikus, aki pontosan látta érdekeit, és tudta, hogy az adott pillanatban mit kell tennie? Akinek azért kell az ideológia, az ősi hit és a kereszténység egyaránt, hogy megszerezze a hatalmat, nem pedig azért akart hatalomra jutni, hogy megvalósítsa elképzeléseit? Ha ez így lenne, akkor államalapító királyunk cseppet sem különbözne történelem más ismert szereplőitől, azoktól a tehetséges és hidegen számító emberektől, akiket Jakob Burkhart német történész így jellemez: „válságból üzletet csinálnak, és csak előbbre akarnak jutni. Ezek a Zsebella és Prédászok mindenképpen felül úsznak az árban, és már csak azért is magabiztosabbak a mozdulataik, mert magasabb célok nem is tévesztik meg őket.” Valóban ilyen embernek ismerjük Szent Istvánt? El hisszük, hogy államalapító királyunkat magasabb cél egyáltalán nem, csak a számára előnyös üzlet reménye, lehetősége vezette? Bár vannak, akik hajlanak efféle, és talán olyanok is vannak, akik erről akarnak meggyőzni bennünket. Hiszen a korszellem is mintha valóban azt diktálná, hogy pusztán hitetlenségéből, vagy korunk keserű tapasztalataiból merítve méltóságától megfosszuk, erényeit elvitassuk, nagyságát kicsinyítsük. Ám nem ezért maradt fenn Szent István neve évszázadokon át, nem ezért őrizte féltve az emlékezet tetteit egy évezredig, és mi sem azért ünnepeljük augusztus 20-án. Kedves Ünneplők! Szent István is hite és meggyőződése vezette, amikor alig húszévesen a trónra ült, és hozzálátott nagy művéhez. Ahhoz, hogy a magyar törzsekből álló szövetséget megerősítse, és erős, gyarapodó, az egész Kárpát-medencét a befolyása alá vonó királysággá szervezze. A hite és meggyőződése vezette, az, hogy Árpád vezér leszármazottjaként örökséget kapott, amelyért felelősséggel tartozik: felelőssége megőrizni és gyarapítani, miként felelőssége népét megvédeni és a boldogulását segíteni. Az államalapítás tette és Szent István jelleme szorosan összetartozik, a tett jelleme egyenes következménye, nem választható el tőle.

Végezetül azt kívánom mindannyiuknak, hogy a mai szép napon Szent István emlékezetét megőrizve fogjunk össze, építkezzünk együtt, közösen ünnepelve a szent királyt és egész Magyarországot. Köszönöm figyelmüket!”

Végül az alpolgármester asszony felkérte Dr. Oláh Jenőné tiszteletes asszonyt és Topsi Bálint plébános urat, hogy szenteljék meg az új kenyeret. Először a tiszteletes asszony szólt bátorítón és bizakodásra buzdítóan az emberekhez, akikkel együtt elmondta a Miatyánkot „mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma...” szállt az ima. A plébános úr hálával köszönte meg az új kenyeret és hálát adott mindazok munkájáért, akik szántottak, vetettek, arattak, dagasztottak, hogy a kenyér az asztalunkra kerüljön. Az új kenyér megáldása után a koszorúzás következett a Szent István szobornál: Elek Város Önkormányzata, Humán Szolgáltató Központ, Dr. Mester György Általános iskola, Cigány Kisebbségi Önkormányzat, Német Kisebbségi Önkormányzat, Szlovák Kisebbségi Önkormányzat, Román Kisebbségi Önkormányzat, MSZP Helyi Szervezete, Román Hagyományőrző Egyesület, Román Általános Iskola, Fidesz Helyi Szervezete. A koszorúzást az Eleki Nyugdíjasok Egyesületének Énekkara tette még színesebbé.

Végül Pluhár László polgármester megszegte az új kenyeret, és mindenkit megkínált belőle. A Szózat együttes eléneklésével zárult a Szent István téren tartott ünnepség.

Huszár Gabriella

Emléktábla-avatás

Augusztus 20-a államalapító Szent Istvánunk ünnepe és az új kenyéré is. Elek város lakossága is megemlékezett erről a szép napról. Pluhár László polgármester úr ünnepi szavai után a kenyér megáldása következett, majd mindenki elhelyezte koszorúit a szobornál. A kenyér szétosztása után az ünneplők átvonultak a katolikus plébániához, ahol emléktábla-avató következett. Dr. Csepregi Imre egykori eleki plébános, 1927-ben felkereste az eleki németek őshazáját, Gerolzhofent és

környékét. Ennek az eseménynek a 80. évfordulójára készült el az emléktábla, magyar és német nyelven. A magyar nyelvűnél az ünnepi szónok Rapajkó Tibor tanár, helytörténész volt:

„Kedves jelenlévők, tisztelt eleki polgárok, polgármester úr!

Egy demokráciában olyan ember lehet példalap az utókor számára, így pl. az kaphat emléktáblát, akinek életének minden szakasza ma is büszkén vállalható. Most is ennek vagyunk tanúi, hisz dr. Csepregi Imre /1876-1954/ egykori eleki plébános, kanonok is ilyen jeles személyiség volt, aki szerencsénkre 1913 és 1931 között nálunk fejtette ki áldásos tevékenységét.. Mit tett ő Eleken? Egy igen nehéz időszakban helyt tudott állni. /I. világháború, trianoni békediktátum./ Nagyon fontos az is, hogy nem csak elfogadta azt az „adottságot”, hogy Elek akkor német többségű volt, hanem helytörténészként meg is írta pl. németül Elek történetét, sőt 1927-ben el is utazott a helyi németek őshazájába, Gerolzhofenbe és környékére.

Ezek azért nagy dolgok, mert ezek nem voltak kötelességei, sőt nem is volt német származású! Amit tett, nem érdekből tette, hanem meggyőződésből. Nem várt érte elismerést, de elviselte azt is, hogy eleki helytörténeti munkája nem jelent meg nyomtatásban! Szerencsénkre az Elekért-emlékérmét nem olyan régen megkapta, de így ezzel a táblaavatással az elismerése is teljessé vált. A mostani táblaavatásra fontos utazásának a 80. évfordulóján kerül sor, így Magyarországon ez a második emléktáblája, hisz az elsőt a makói szülőházán avatták még 1991-ben. Reményeink szerint jövőre Gerolzhofenben is felavatásra kerül az elekivel azonos tartalmú, de német nyelvű tábla is. A magyar és a német nyelvű szöveg a következő: Dr. Csepregi Imre eleki plébános emlékére, aki 1927-ben felkereste az eleki németek őshazáját, Gerolzhofent és környékét. Zum ehrenden Gedenken an den Eleker Pfarrer Dr. Imre Csepregi. Er besuchte im Jahre 1927 Gerolzhofen, die Urheimat und weitere Gemeinden der Eleker Deutschen. Csepregi Imre a későbbiekben is azért lehetett sikeres, mert képességeit jó irányban tudta kamatoztatni, mert nem csak jó plébános volt, hanem helytörténész, kiváló szervező, igazi egyéniség is!

Végül, de nem utolsó sorban szóljunk arról is, hogy mindig ragaszkodott az elveihez, sőt ha kellett, merészen ki is állt mellettük, és másokat is próbált megvédeni, ezért tartott pl. 1947-ben Makón, már ottani plébánosként nagy sikerű előadásokat Változó eszmék, örök igazságok címmel! Dr Csepregi Imre, egykori eleki plébános méltó arra, hogy a mai Eleken emléktábla őrizze emlékét. Köszönet az eleki Német Kisebbségi Önkormányzatnak és az eleki Németek Egyesületének, akik az emléktábla-állítást minden szempontból támogatták.”

A beszéd után a táblát leleplezte tanár úr és Niedermayer Ernő, a Német Kisebbségi Önkormányzat elnöke. Koszorút helyezett el a NKÖ és Egyesület nevében Niedermayer Ernő és Wittmann György, valamint Pluhár László polgármester úr. Végül Tótsi Bálint plébános felszentelte az emléktáblát. A német nyelvű tábla 2008-ban díszíti majd Gerolzhofen templomát. Ahhoz, hogy ezek az emléktáblák elkészüljenek, sikeres pályázati támogatás érkezett a Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítványtól/Budapest/, valamint a két táblát állítóktól: az eleki Német Kisebbségi Önkormányzattól és az Eleki Németek Egyesületétől. Köszönet érte. Innen átvonultak a résztvevők a templomba, ahol elkezdődött a szent mise. Bálint atya szent beszédében is István királyt méltatta. Megható volt a mise végén felcsendülő Székely himnusz és az ezt követő Magyar himnusz. A mise végén plébános úr összefogást kért a hívektől, a templom belső tatarozásához, csatlakozva a németországi eddig összegyűjtött adományhoz.

Nádor Mária

Bágy György a „Népművészet mestere”!

Ki ne ismerné Bágy Györgyöt Eleken és azon is túl? Az Elek Városi TV jószemű, mindenre odafigyelő, okosan faggatózó riporterét, a települési önkormányzat volt képviselőjét, a jókezü műköves mestert, a szépszavú „Gyuri Mikulást”, a mindig dalos kedvűt, a táncoslábút (s még hosszasan sorolhatnák): Így vagy úgy, de szinte mindenki ismeri. Szerteágazó tevékenysége, érdeklődési körei közül most néptáncos múltjáról, jelenéről és jövőjéről beszélgettünk abból az

apropóból, hogy augusztus 20-án megkaptam a „Népművészet mestere” igen rangos kitüntetést.

- Ebben az évben töltöttem be az 58-dik életévemet. Jó szüleink - velem együtt - hét gyermeket neveltek fel tisztességben és becsületben. Ám a „szükség” is gyakorta volt vendég a házuknál... Tösgyökeres eleki vagyok, magam is szinte mindenkit ismerek kis városunkban, sokaknak még a rokoni szálaikat is le tudnám vezetni. Gyermekkoromban a Vasút soron laktunk. Körülölelt bennünket a soknemzetiségű falu kultúrája - ezen belül is főként a néphagyományok, a néptánc, népzene, népdalkincs. Az idősebbek még akkoriban - főleg hétféje este - ki-kiültek a ház elé a szomszédokkal. Nézelődtek, meghányták-vetették a falu dolgait, beszélgettek. Aztán csak-csak előkerült egy-egy cigány muzsikus. Ezeknek az alkalmaknak persze mindig dalolgatás, nótázás, táncolás lett a vége. Itt találkoztam először a románság egyik nagy kincsével, a román néptáncokkal. Az idősebbek között téblábolva lestem el a táncleírásokat, szerettem meg egy életre azt a dallamvilágot, ritmust, a tánc kívánta tartást, mozgást. Ezt hoztam magammal, s tartom sajátomnak ma is.

- Kérlek, mesélj a fiatalságod éveiről is!

- Bár így is mérföldes léptekkel haladunk az időben - s tudom, hogy egy életnek a történéseit jobban összesűríteni nem lehet -, az talán fontos lehet, hogy általános iskoláimat az eleki magyar iskolában végeztem. A békéscsabai „Balassi Művelődési Központ” egyik kiváló néptáncosa, Horányi István vezetésével az úttörő csapaton belül létrehozott egy táncsoportot, amelyben én is táncos lettem. Az ő tanítása nagyon sokat jelentet számomra, mély nyomokat hagyott bennem. A 8. osztály befejezése után az éppen akkor induló Eleki Gimnáziumban tanultam tovább, itt tettem sikeres érettségi vizsgát.

- Gondolom, hogy a tanulás egy időre elszakított a „szerelmedtől”, a tánctól...

- Egyáltalán nem. Bekapcsolódtam az Eleki Művelődési Ház - Tiba András vezette Nemzetiségi Népiegyüttesbe. Tiba Bandi legendás táncsoportjával az EDÜ-n kétszer nyertünk aranyérmet.

- Érettségi után még tovább tanultál.

- Igen, a békéscsabai szakmunkásképzőben sajátítottam el a műköves szakmát. Előbb egy állami vállalatnál dolgoztam, később vállalkozásba fogtam. Testvéremmel, Péterrel együtt mintegy 40 év óta dolgozom.

- A viszonylag felhőtlen ifjúság után jött a családalapítás. Erről is szólj, kérlek, hiszen minden ember életében ez meghatározó fontosságú.

- 1975-ben vettem feleségül Őz Ibolyát, akivel immár 32 éve élünk együtt boldog házasságban. Voltak évek, amikor a feleségemmel együtt táncoltunk, egy párt alkottunk a táncgyüttesünkben is. Tőle sem állt távol a néptánc, hiszen Végegyházán, ahol házasságkötésünk előtt élt, tagja volt az ottani néptáncsoportnak.

A gyermeknevelés, a családi élet és egyéb teendők sokasága azonban néhány év együtt-táncolás után otthon marasztották.

- Láthattuk, hallhattuk, azonban kedves, szépen csengő hangját...

- Esetenként mégis a táncosokkal tartott. Magyaróta- és dalsokorral színesítette a táncosok műsorát, előadásainkat.

- A Te gyakori távolléteid, szereplő turnék miatti távolléteid, okoztak e súrlódásokat köztetek?

- Sohasem. Ibike mindig tiszteletben tartotta „táncörülemet”, még csak szóváltást sem okozott „táncosságom”.

- A feleséged szintén köztisztletnek örvend. Nyugdíjazásáig - ez év májusáig - a helyi Polgármesteri Hivatal megbecsült munkatársa, köztisztviselője volt, akihez mindig nyugodt szívvel fordulhattak az állampolgárok. Jósándékú, segítségében sohasem csalódtak. Két gyermeket neveltet fel, a „kis” Ibikét, aki gyönyörű fiúunokával ajándékozott meg Benneteket.

- Igen, így van. Rengeteg örömet, boldogságot hozott a szívünknek a kis jövevény. Ma már 18 éves.

- A fiatalok, a „kis” Gyuri nem követett Téged a színpadra.

- A néptánc művelése igen távol áll tőle. Viszi tovább az Elek Városi TV kameráját, ezzel egyik hobbimat, szenvedélyemet alkotja tovább. Ugyanolyan „jőzemű”, nagyon sok eleki vagy Elekkel kapcsolatos eseményt örökített már meg.

- Visszatérve eredeti gondolatmenetünkhöz: sok-sok oklevél és tárgyjutalom, elismerés, díj fémjelzi az eleki román táncosokat. Fel tudnád sorolni ezeket?
- A lehetetlenre nem vállalkozom, de talán a töredékét, hiszen az elmúlt 60 évben (augusztus 20-án ünnepeltek a csoport megalakulásának ezt a szép évfordulóját) megjártuk „száz tú hosszát” számtalan helyen szerepeltünk, mutatkoztunk be, versenyeztünk. Felsőbb szakmai körök méltónak találtak bennünket országos rangú elismerésekre is.
- Személy szerint Te is kaptál igen szép kitüntetéseket, díjakat.
- Igen: 1972-ben a „Szocialista Kultúráért”, 1987-ben a „Szocialista Kultúráért”, 1997-ben „Fülöp Ferenc” díjat, 2007. augusztus 20-án a „Népművészet Mestere” kitüntetéseket vehettem át. Valamennyinek örülök, büszke is vagyok rájuk, s ezért - kérem -, ne tartsanak szerénytelennek.
- Úgy vélem, hogy a legutóbbi mérföldkő is lehet az életedben. Nem kívánok Tőled semmiféle számvetést, összegzést, hiszen nagyon fiatal vagy még ahhoz. Szívesebben hallanánk további terveidről, céljaidról.
- Hogyne lennének terveim! Táncot tanítottam a szakközép-iskolásoknak 7 éven át, de rajtuk kívül sok-sok gyermeket, fiatalot szeretnék a néptánc szeretetére, művelésére nevelni. S nem csak román táncokat.
- Szép cél.
- Emellett néha „kirándulok” egy-egy másik hobbihoz is. Nem hűtlenkedem el a Mikulástól, a TV kamerától és mikrofontól sem. De az igazi kikapcsolódás, az életre szóló szerelmem a tánc marad, csonka lenne nélküle az életem. Az alkalmat megragadva hálás szívvel mondok köszönetet a családomnak, táncos társaknak és mindenkinek, aki bármilyen módon segítette munkámat, táncos életemet.
- A Krónika és a magam nevében szívből gratulálunk. Azt kívánjuk, hogy amíg egészséged, erőd engedi, leld örömet benne.

Topa Sándorné

Emléktábla avatás

Tisztelt Jelenlévők, Kedves Vendégeink! Kedves rokonok, hozzátartozók lehet, hogy egy kicsit elérezékenyültem, de mit várhatnak egy szomszéd kislánytól, akinek játszótársai voltak a Nyisztor gyerekek. Ma ismét gazdagabb lesz Elek városa egy emléktáblával – a sok munka értéke felértékelődött.

Az Eleki Román Hagyományőrző táncegyüttes úgy döntött, hogy megemlékeznek egy egyszerű emberről, akinek az élete összekapcsolódott a közösséggel, az emberekkel. Mindenki tudja, hogy Nyisztor Gyurka bácsiról van szó. Nyisztor Gyurka bácsi 1923. január 4-én született Eleken, szülei első gyermekeként látta meg a napvilágot. Még 8 testvére született. Azt a szegénységet, nyomort, amibe beleszületett, nehezen lehet elmondani. A sok gyerek, hihetetlen lakáskörülmény. Egyetlen szobában lakott az egész család, s egy közös konyhára 4 család jutott. Szülei tisztességes cselédek, béresek voltak. Gyerekeiket csak szépre és jóra igyekeztek nevelni Lőkősháza akkor még Elekhez tartozó tanyavilág volt, s ott laktak egy tanyán. Akkor még csak románul tudott beszélni, hiszen anyanyelve ez volt. 7 éves volt, amikor a tanyai iskolába került- itt kezdett el tanulni magyarul beszélni. A 4 elemi elvégzése után kisbéresnek állt. Egy tanítója segítségével még sikerült magánúton 2 polgárit elvégezni, kitűnő eredménnyel. A gazdánál lakott az istállóban: olvasni, tanulni szeretett volna, de nem lehetett, hiszen nem volt fény. 1944. augusztus 13-án tényleges katonai szolgálatra vonult be. 1944 őszén került a frontra. Ez viszonylag csendes időszak volt, hiszen folyt a visszavonulás. Mint közkatona egészségügyi beosztásba került. 1945. május 4-én nyugati fogságba esett, 1945. szeptember 28-án hazaszökött. Nagy előnyére szolgált, hogy a román és magyar nyelv mellett németül is beszélt. Hazajötte után, 1945. október 1-jén alakult meg Eleken a pártalapszervezet. 1945 decemberében a MADISZ titkárának választották. 1946 januárjában a helyi MKP szervezetében kultúrfelelősnek is megválasztották. Ezután következett a 4 hetes

bentlakásos iskola. Elvégzése után a helyi MKP alkalmazottja lett. 1947. június 1-től a községi adóhivatalban, mint pénzügyi végrehajtó, majd költségvetési előadó lett. A kultúrával való foglalkozása akkor kezdődött, amikor kultúrfelelős lett. Előbb mint szereplőt, majd szervezőt vették figyelembe. 1953. január 4-én a Műv. Ház igazgatói státuszt kapott, és őt nevezték ki igazgatónak. Nagy lelkesedéssel látott neki a munkának. Békés Vármegye Szabadművelődési felügyelője Gyulán tanfolyamot hirdetett 1946. augusztus 19-25-ig. Ez a két iskola jelentette a mentőövet számára. 1948-ban elsők között jelentkezett a dolgozók esti iskolájába. Elvégezte a 7. és 8. osztályt. 1953-ban beiratkozott az Erkel Ferenc Gimnáziumba, végül a Rózsa Ferenc Gimnáziumban érettségizett. Külön miniszteri engedéllyel felvételt nyert a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolára, és 1963-ban oklevelet szerzett. 1947-ben megnősült. Felesége a falu védőnője, Jutka néni volt. Két gyermekük született. Magdika orvosként dolgozik. Eleinte igen szegényesen éltek. 10 év után lett lakásuk. A magánéletét sosem tudta elválasztani a munkától. Legnagyobb érzés volt, hogy a helyi lakosok megbíztak benne. 1970. április 4-én Állami Díjat kapott. E mellett számos kitüntetés, elismerés tulajdonosa. Ars poeticája: a legkisebb réteg, a legkisebb nemzetiség igényét is ki kell elégíteni – nem szabad különbséget tenni. Sokan régen elfelejtették sérelmeiket, ez a jövő útja. Semmit nem tett, ami több lett volna annál, amit elvártak tőle. A nincstelen proletár, a sokszor egyéb jelzővel is „kitüntetett” román fiatalember hazatalált – alacsony műveltséggel, de igaz hittel vállalt olyan feladatot, melyek először felülmúlták képességét, de soha nem ismert lehetlent. 1977-ben megalakult az együttes. A családból részt vett benne Dömi, minden gyerek jól tudott románul – csak egy kis emlék, hiszen szomszédok voltunk. Amikor Nyisztor bácsi hazajött este a kocsijával végig szólongatta a fiúkat. Legtöbbször azonban Nyisztor bácsinak kellett kinyitni az ajtót. Én meg vettem a kis poharamat a szomszéd gyerekekkel finom, langyos tejet ittunk. Hát ilyen volt a családja, ahonnan elindult a nyugalom szigete. Sajnos, az élete 1987 december 3-án véget ért. Véget ért, egy történelmi pálya, egy hasznos, mindenkiért élő ember pályája. Munkássága során sok-sok dolgot vitt véghez. Az Eleki Román Népiegyüttes is meghatározó magja volt az Eleki Nemzetiségi Népiegyüttesnek. Hogy milyen feladatok voltak, ma már a fiatalabb korosztály meg sem érti. A próbaterem megtalálása, a szakemberek biztosítása. 1947-ben megtört a jég, megrendezték az első román karácsonyi bálát. Soha annyi örömmünnepet átélő ember nem gyűlt össze akkoriban. Együtt tapsoltak, a szereplők ismételték.

Elkezdődött a turnézás, Kétegyháza, Bánkút, Lőkösháza, Nagykomarás-Botospuszta. Az akkoriban létrejövő MRDSZ segítette a működésüket. 1952-től már autóbusszon utazhatták végig az országot. Szinte minden jeles ünnepségen jelen voltak. Az együttes számos kitüntetést, díjat vehetett át ugyanúgy a táncosok is színjászok is. Az eleki együttes létszáma 1974-re meghaladta a 120 főt. De Gyurka bácsinak ez nem volt elég. Kiváló színdarabok kerültek bemutatásra. Bástya sétány, Tavaszki keringő, A vén bakancsos és fia a huszár, Nebántsvirág, Volpone nótaestek stb. szerepeltek a műsorokon mindig telt hát volt. Az utolsó darabra már nem volt idő, hattyúdalként A vén cigány szerepelt volna a műsoron. Sajnos erre már nem került sor.

A falon elhelyezett tábla és felirata legyen példa az ifjúság számára. Figyelmeztessen arra, hogy nagy akarattal milyen dolgokra képes az ember.

„Hogy szép az élet te mondtad szüntelen

S hogy higgyük: akartad

S még játszadoznak rajta bús mosolyok,

Erőt és hitet prédikált az ajkad”

Ezt megköszönni gyűltünk össze, amit mondtunk, nem üres szólam, a szívünk tiszta muzsikája csendült e néhány meleg szóban.

Lantos Mihályné

Jeles napok augusztusban

Augusztus régi magyar neve: Kisasszony Hava. A hónap a nagy augusztusi Mária ünnepre utal,

Nagyboldogasszony napjára. Névadója, Augustus császár.

Augusztus 1. -- Vasas Szent Péter napja: Szent Péter ünnepe annak emlékére, hogy egy angyal kiszabadította Heródes börtönéből. E napon kukoricára vonatkozó termésjóslás terjedt el: „Ha Vasas Szent Péter napján még eső lesz, lesz kukorica, de ha még akkor sem esik, gyühet a Duna vize is, nem lesz kukorica.”

Augusztus 7. -- Donát napja: A szőlőskertek, szőlősgazdák védőszentje. Ókeresztény vértanú. A szőlőkben szobrot állítottak neki. A villámcsapás, jégeső távoltartásáért imádkoztak hozzá.

Augusztus 8. -- Domonkos napja: A Szent Domonkos prédikátor-rend alapítója. Azért kapta nevét, mert az Úrnak szentelt vasárnapon született. Sokat utazott, hirdette az igét Európa szerte. 1234-ben szentté avatták.

Augusztus 10. -- Lőrinc napja: Spanyol születésű diakónus volt. Lőrinc napjából jóslt a nép a szüretre vonatkozóan. Ettől a naptól kezdve a fa már nem fejlődik tovább, és ettől a naptól nem tanácsos a folyókban fürödni.

Augusztus 15. -- Nagyboldogasszony napja: Ez a legrégebbi Mária-ünnep. Ezen a napon Mária mennybemenetelét ünnepli az egyház. A legrégebbi parancsolt ünnep, mert Szent István az országot Szűz Mária oltalmába ajánlotta. Nagyboldogasszony napja sokféle búcsúnap. A moldvai magyarok e napon mindenféle virágot, gyógynövényt szenteltettek, hogy majd ezzel füstöljék a betegeket. Az ún. két Boldogasszony között /augusztus 15.-szeptember 8./ szerencsés időszaknak tekintették. Ilyenkor ültették a tyúkokat, hogy jó tojók legyenek.

Augusztus 16. -- Rókus napja: Rókus francia földön született. Vagyonát felosztotta a szegények között, majd Rómába zárandokolt. Útközben pestisjárvány tört ki, annak betegeit a keresztjelével gyógyította. A pestisek elismert védőszentje.

Augusztus 18. -- Ilona napja, köszöntsük Őket az alábbi jókívánsággal:

„Életed olyan legyen,

Mint arany korona.

Teljesüljön vágyad,

Aranyos ILONA.”

Augusztus 20. – Szent István napja: Államalapító királyunk ünnepe. Mária Terézia 1774-ben országos ünnepé nyilvánította. Az új kenyér ünnepe is. István szentté avatása, névünnepe nap tárbá iktatása, amihez VII. Gergely pápa adott felhatalmazást. A szentté avatási eljárás részeként, 1083. augusztus 20-án nyitották meg István király sírját.

Úgy tartják, hogy István napkor mennek el a gólyák.

Augusztus 24. -- Bertalan napja: Bertalan apostol előbb Itáliában, majd Örményországban hirdette az evangéliumot. Általában ördögűzőként tartják számon. Örményországban halt mártírhálált. Bertalan napját, mint őszezdő időpontot tartották számon. Ő lett a szőlőhegyek védőszentje Pannóniában, de a szücsök és a csizmadiák védőszentje is.

Augusztus 29-én: Keresztelő Szent János feje vételéről emlékezett meg a katolikus egyház. Az ünnep neve régiesen: Nyakavágó, vagy Nyakavesztő János.

Nádor Mária

Sikeres pályázat ...

A Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány /Budapest/ pályázatot írt ki, április hónapban. Ezt a lehetőséget ragadta meg az Eleki Németek Egyesülete és határidőre benyújtotta a pályázatát „Gyermektáncoktatási tanfolyam” témakörben. Vizi Erzsébet által sikeresen megírt pályamű 50.000 Ft-ot nyert. Hárman vettek részt – Pécssett – ezen a tanfolyamon, június 25-27.: Gera Krisztina, Nagyné Nádor Gabriella, Nagy Eszter Gabriella. Az egyesület vezetőségének az volt a titkolt célja ezzel a tanfolyammal, hogy újraélessze a sajnálatos módon nem működő ifjúsági német táncsoportot. Ennek az első lépéseként utaztak el a résztvevők Pécsre, ahol néhány hasznos foglalkozáson megismerkedtek a polka és a keringő alaplépéseivel, a helyes fej- és

kéztartással. A táncórákat Heil Helmut tartotta. A további tánctanítási munkájukat segítik majd a megvásárolt, német népzenei tartalmazó CD-lemezek és olyan füzetek, melyekben a különféle német néptánc koreográfiái és a zenei felvételek kottái szerepelnek. A júniusi tanfolyamot két további követi majd, ez év szeptemberében és 2008 februárjában. Jó lenne ezen a kettőn is részt venni, hogy az eredeti cél megvalósuljon: egy német ifjúsági táncsoport újbóli létrehozása. 2008-ban ismét megrendezésre kerül az Elekiek Világtalálkozója és nagy öröm lenne, ha az újonnan megalakított táncsoport előadásának híre eljutna – a vendégek segítségével – Németországba és más országokba is.

Nádor Mária

Inkább Nérót kellene alakítania!

Örvendetes módon, a XXI század elején is megnőtt azon filmek száma, amelyek témája a II. világháború, de azon belül is a német oldal bemutatása, hisz elég csak a nagysikerű, A bukás című filmre gondolnunk. 2007-ben jönni fog egy másik is, egy új amerikai film, melynek ez a címe: Valkyrie, amelynek a jelentése is sokat mondó, mert az óskandináv eredetű valkür szó a germán mitológiában egy olyan félistennő neve, aki a harcban segíti a hősokeket, illetve aki az elesettek lelkét elviszi a Walhallába, a germán főisten, Odin /Wotan/ palotájába. A mozifilm az 1944. július 20-i Hitler elleni sikertelen merényletet dolgozza fel, illetve Claus Schenk von Stauffenbergnek állít emléket, aki majdnem megölte a Führert. A film készítői biztosra mentek, mert a főszereplő Tom Cruise lett, aki a fényképek szerint is nagyon hasonlít az egykori merénylőre. A háború utáni Németországban Stauffenbergnek pozitív a megítélése, pl. iskolák viselik nevét. Érdekes módon ennek ellenére mégsem nagyon lelkesednek ezen film elkészítése miatt a németek, sőt pártállástól függetlenül sokan ellenszenvvel vélekednek arról, hogy Tom Cruise alakítja von Stauffenberget! Stauffenberg legidősebb fia, Berthold ma 72 éves, és ez a véleménye a film főszereplőjéről: "Engedje ki karmai közül apámat! Kimondottan visszatetsző, hogy meggyőződéses, hithű szcientológus alakítsa őt!" /Magyar Nemzet. 2007. július 21./ A Stern július végi számában /www.stern.de/ egy most megnyílt Stauffenberg-kiállításról számolt be, mert ez év november 15-én lesz a merényletet sikertelenül végrehajtó gróf születésnapja. Az írás címe azonban egyértelmű: "Cruise-nak inkább Nérót kellene alakítania". A szcientológiai egyházat a világ döntő részén nem tartják igazi egyháznak, hanem inkább gazdasági fedőszervezetként könyvelik el, melynek több konfliktusa is van a különböző államokban. Ehhez a szektához tartozik Tom Cruise is. Németországban többen párhuzamot vonnak a náci szellemiség és a szcientológia között is! Mindentől függetlenül az ilyen és az ehhez hasonló botrányok között készült filmeknek azért van egy nagyon is fontos hozadéka, tudniillik az, hogy mindig az adott dolgokra irányítják a figyelmet. A film témája nagyon fontos, közismert, ezért nehéz lehet elrontani. A Valkyrie megtekintése után ki fog derülni, ki kinek, minek akart emléket állítani!

Rapajkó Tibor

Ők nem ismerik az egyedülletet, az Eleki Nyugdíjasok Egyesülete

Városunk egyik büszkeségéről van szó, cégbíróság által, 1993-ban bejegyzett civil szervezetéről. Megközelítőleg száz tagja van, de vonzáskörzetük sokkal nagyobb, városunk életének vérkeringésében igencsak erőteljesen „csordogálnak”. Tevékenységük sokszor látványos, mint az énekkar szereplése az augusztus 20-ai ünnepségeken, de értékes munkájuk nagyobb részét a hétköznapiokon végzik hangyaszorgalommal. Mindezekről a legtájékozottabb Nedreu Dávidné, az egyesület vezetője. Így megkérdeztem őt, mikor és hogyan kezdődött a nyugdíjasok szerveződése?
- Az Eleki nyugdíjasok egyesülete 1995. március 8-án, nőnapon alakult meg. - mosolyodik el Marika, maradjunk ennél a megszólításnál, hiszen mindenki így hívja. – Negyven lelkes ember

szerette volna létrehozni az egyesületet, és sikerült is. Indulásunkhoz sok segítséget nyújtott Gura Tamás képviselő úr, amiért hálásak vagyunk neki.

- Milyen terveik, célkitűzések vannak a jövőre tekintve?

- Elsősorban szociális és a kulturális érdekek képviselője. Ez magába foglalja a lényegét, hogy nyugdíjasaink tartozzanak valahova, ezt rendkívül fontosnak tartom! Igénylik, hogy foglalkozzanak velük és ők is foglalkozzanak másokkal. Vágynak gondoskodásra, emberi törődésre, szeretetre.

- Hogyan zajlik ez a „szervezett” nyugdíjas élet? – kérdezem

- Hol is kezdjem? – gondolkodik el Marika- Év elején munkatervet készítettünk.

- Ez nagyon komolyan hangzik. – mondom meglepve.

- Igen. Minden hónapunkat megtervezzük, van tennivalónk bőven. Mondjuk nőnap, anyák napja, nemzeti ünnepek, július, ez az egy napos kirándulások hava, október 1-én van az Idősek Világnapja, télapó, fenyő ünnep és még több más esemény. Ezen kívül fontos az előadások megszervezése is. A felkért előadó lehet képviselő, orvos, gyógyszerész, volt már gyógyászati eszköz bemutatása, diabeteses tanácsadás és még sorolhatnám. Minden tavasszal és ősszel itt helyben, nyugdíjas találkozót tartunk a társklubokkal. A megyén belül 16 klubbal tartunk szoros kapcsolatot, kétegyháztól mezőkovácsházáig vagy csorvásig.

- Heti bontásban is terveznek? – a kérdést könnyednek szántam a válasz komoly.

- Hetente teadélutánokat tartunk, a programok megbeszélése miatt is. Hiszen a társklubokkal való találkozás, akár minden héten lehetséges szalonnasütéseket, kirándulásokat szervezünk. Nem rég voltunk Nyíregyházán. Augusztus 24-én Szanazugba megyünk bográcsolni. Az énekkarunk pedig (itt Marika szeme fel csillan) jutalom utat kapott Mátrafüredre, jutalomként utazik még az a 10 ember, akik mindig, mindenhol segítenek, terítnek, tálalnak, takarítanak.

- Aprópó énekkar. Sokat hallottam róluk, és hallgattam is őket. „hirősek”, ahogy a szögediek mondanák. Meséljen róluk!

- Több mint tíz éve 1996. márciusában Nádor Mária, az akkori Művelődési Központ és Könyvtár összevont intézményigazgatója, segítette életre kelni az énekkart, ő lett a vezetőjük. Később Törzsök Attila énektanár állt az énekkar élére, sajnos betegsége miatt nem tudta folytatni munkáját. Jelenleg Aradi Zsolt ének és zenetanár (akinek neve a templomba járó emberek előtt sem ismeretlen) „szárnyai alatt” válik egyre sikeresebbé a kórus. Ezt bizonyítja a sok oklevél és jutalom. Itthon, minden évben augusztus 20-án vendégül látják a kórust a Reibel Mihály Művelődési Központban. Most is ízlett Árgyelánné Erzsike ebédje

- Az énekkarosok állócsillagának csak örülni tudunk, hogy hallatják még hangjukat, én biztosra veszem. Még egy dolog Marika viszont nagyon érdekelne. Mint civil szervezet, hogyan működnek?

- Egy évvel a cégbíróság bejegyzése után, 1997-ben, szociális feladatok ellátását vállalta át a nyugdíjas egyesület az önkormányzattól. Több pályázatot készítettünk, nem csak egyedül, hanem pl. a Mezőberényi Nyugdíjas Egyesülettel együtt konzorciumban. „Békés megyei nők munkaerőpiacra való visszatérése” eredményeképpen 20 nő OKJ-s képzése valósult meg. Gondozónők képzése, foglalkoztatása mellett berendezési tárgyakat (hiszen a gyulai út 15. szám alatt lévő idősök otthonát vesszük igénybe) vesszünk, és még egy személygépkocsink is van, ami nagy szerepet vállal az idős, beteg emberek szállításában. Szeretném kihangsúlyozni, hogy rendkívül jó a kapcsolatunk a polgármesteri hivattal és elek minden civil szervezetével, mint a Mozgáskorlátozottak egyesülete, Vöröskereszt, Művelődési ház, és még folytathatnám.

- A nyugdíjas egyesületnek országos kapcsolatai is vannak?

- Természetesen. Az „Életet az énekek” országos szövetség tagjai vagyunk minden budapesti programjukon részt veszünk. Még nemzetközi kapcsolataink is lesznek hiszen szeptember 14-én határmenti találkozót tartunk a romániai, hozzánk közeleső tagjaival. Itthon a vasutasok nyugdíjas klubjaival is tartunk kapcsolatot. Ezek fontos, izgalmas dolgok, sokszor sikeresek, olykor nem....

-Marika elgondolkozik- a nyugdíjas egyesület lényege mégiscsak az összetartás. Segítenek egymásnak a házimunkában, meszelésben, bevásárlásban, látogatják egymás aggódnak egymásért. Fizetőeszközük leginkább a jó szó és a köszönöm.

-Miután Marika elhallgat még kiszedem belőle, hogy mivel ismerték el munkáját. Két évvel ezelőtt

kapott egy Elekért emlékérmét a polgármestertől a nagy nyugdíjas találkozón.

Nagyon sok minden kimaradt ebből a beszélgetésből, de az újság oldalai végesek. Az én személyes véleményem az, hogy családban lehet magányosnak lenni úgy isten igazából, mert az ember név szerint tudja kihez tartozik csak éppen nem számíthat rá. Akkor kérem szépen el kell menni egy egyesületbe, klubba, ahol azt mondják „de örülök”, hogy látlak.

Mivel mindenki nevét nem írhatom le akik segítik, részt vesznek ennek az egyesületnek mindennapos életében, engedjék meg nekem, hogy mély tisztelettel leírjam Hurguly Mihály bácsi és Mislai János nevét, akik papíron az Eleki Nyugdíjas Egyesület legidősebb tagjai, és épp úgy kiveszik a részüket a „dolgokból”, mint bárki más. Csak így tovább még nagyon sokáig!

Huszár Gabriella

Nyílt levél a 60. évforduló alkalmából

Az Eleki Román Hagyományőrző Néptáncsoport megalakulásának hatvanadik évfordulóját ünnepli. Az 1947-es megalakulása óta eltelt hat évtizedben nagyon sok fiatal megismertette a román táncokkal, de sajnos kevesen maradtak meg aktív tagok. 1972-ben kapcsolódtam a csoporthoz többek közt Ruz Miklóssal, akivel a mai napig tagjai vagyunk. A nagy „öregektől” és testvéremtől, Bágy Györgytől tanultuk meg a táncokat, és formáltuk magunkévá. Az eltelt 35 év alatt tánc által az országban és külföldön, nagyon sok fesztiválon részt vettünk. Munkásságom elismerésül 1993-ban megkaptam az Ifjú Népművészet Mestere címet. Az együttes bővelkedik államilag elismert és kitüntetett táncosokkal. Népművészet mestere – Fülöp Ferenc díj. Az eltelt több, mint három évtized rengeteg élményt nyújtott számomra, és tudatosult bennem és társaimban a cél, amit kitűztünk magunk elé, hogy tovább kell adni gyermekeinknek azt, amit egy életen át szolgáltunk, a románság hagyományainak ápolását.

Köszönjük az alapító tagoknak, hogy erre az útra tereltek bennünket, és egy életre elköteleztek minket a tánc szeretetére. Szeretettel gratulálunk Bágy Györgynek, aki 45 éves munkássága elismerésül megkapta a Népművészet Mestere címet!

**Bágy János, Ruz Miklós, és a csoport tagjai
Lejegyezte: Lantos Mihályné**

Elindult Eleken is az új szélessávú hálózat fejlesztése

Elek városa a 2006-os évben a Nemzeti Fejlesztési Terv keretében szélessávú hálózat fejlesztésére irányuló pályázatot nyújtott be Szabadkígyóssal és Csorvással közösen, amely pályázat támogatásban részesült. A támogatási és kivitelezési szerződések megkötése és a munkák előkészítése után a fejlesztési munkák 2007 júniusában megkezdődtek. A fejlesztés Eleken elsősorban a szélessávú internet szolgáltatások fejlesztését célozza, de párhuzamos eredményként a kábeltelevíziós szolgáltatást is erősíti. Városunkban első lépésben az internet betáplálás sebességének növelését végezzük el, amelynek keretében a fejlesztés végére Elek két különböző irányból is rendelkezik majd szélessávú gerinchálózati eléréssel. A beruházás részeként Eleken új fejállomás kerül kialakításra, amely a jelenleginél nagyobb kapacitást és újabb szolgáltatások lehetőségét hordozza. A beruházás legfontosabb része egy optikai kábeles gerinchálózat kialakítása a jelenlegi nyomvonalak mentén azzal a céllal, hogy a legfőbb csomópontokat a központtal összekapcsolja. Az optikai kábel Eleken belüli nagy kapacitású szélessávú internet gerincként működik, az egyes városrészeket szervesen összekapcsolva. Az optikai kábeles fejlesztés a szélessávú internet mellett szorosan kapcsolódik kábeltelevíziós hálózatunkhoz, mert az internet mellett a kábeltelevíziós jelek számára is szállítócsatornát biztosít. A korszerű kábeltelevíziós hálózatokban (HFC rendszerek) szerves egységben ötvözött módon alkalmazzák az optikai (üvegszál) kábeleket és a koaxiális kábeleket. Az üvegszál kábelek feladata, hogy a

városközpontot és az egyes városrészeket nagy kapacitással kapcsolják össze, a jeleket szinte veszteség és csillapítás nélkül továbbítják. Eleken eddig csak hagyományos koaxiális kábeleket alkalmaztunk, amelyeket ezentúl a jelenlegi elvárások mellett néhány száz méteres körben célszerű alkalmazni az üvegszálal gerinchálózat lakosság felé történő folytatásaként. A fentiekből következően a meglévő eleki hálózat számára az optikai kábeles gerinchálózat kiépítése az alábbi eredményeket jelenti: a szélessávú internet szolgáltatásban a sáv szélesség további emelésére lesz lehetőség a felhasználók számára. A nagyobb kapacitás mellett műszakilag lehetőség nyílik újabb felhasználói csomag kialakítására, így a kisebb letöltési igényekkel rendelkező felhasználók számára is kedvezőbb árú csomagokhoz juthatnak az új rendszer révén. A lakosság egyre nagyobb részéhez juthat el a szélessávú internet. Az üvegekábeles gerincek kábeltelevíziós hálózattal történő összekapcsolásának köszönhetően a képminőség érezhetően javulni fog. Az új gerinchálózatra rákapcsolt városrészekben a hálózat alkalmas lesz kábeltelefon-szolgáltatás nyújtására, külső és belső hívásokat is kedvező percdíjakkal kezdeményezhetünk. Az üvegszálal gerinchálózat kiépítésére összel kerül sor, azonban a hagyományos hálózattal való összekapcsolás időigényes folyamat, mert a meglévő rendszert is folyamatos illeszteni kell az új fejlesztésekhez. Az átállásokat az üzemeltető olyan módon szervezi meg, hogy legfeljebb néhány órás üzemszünettel kell a lakoságnak számolnia. Az új gerinchálózat a fejlesztések kedvező hatását már rögtön lehet érzékelni a háztartásokban. A kivitelezést végző vállalkozók tájékoztatása szerint már szeptember végén lesznek olyan városrészek, komplett utcák, ahol a felhasználókat az új üvegszálal gerinchálózattal érjük el.

A kiépítésre kerülő rendszer tehát a korszerűbb technológiát alkalmaz, optikai kábeles adatátvitellel, így műszaki jellemzőiben messze felülmúlja a jelenleg működő kábelhálózatot. Hosszabb távon az új optikai kábeles szállítócsatorna alkalmas többek között riasztórendszerek illetve digitális kábeltelevíziós műsorszolgáltatás továbbítására is. Megyénkben számos településen (Tótkomlós, Kaszaper, Vésztő, Orosháza) készül hasonlóan új kábelrendszer. Bár a teljes beruházás papír szerint csak az év végére lesz készen, azonban már szeptember végén számos háztartás élvezheti az új kábelhálózat előnyeit.

Közreadta: arlan

Egy érettségi találkozó margójára! 1972-2007

„Nem lehet, nem lehet
Értsétek meg, nem lehet
Hit nélkül sem alkotni
Sem élni nem lehet”

(Kőműves Kelemen balladája)

Hát persze a múltunk az életünk a gyerekeink és az ő gyerekeik már ha veszik a fáradságot és szánnak rá időt is mármint a mi gyerekeinkre az ő gyerekeikre, mert bolond egy világ ez, ötven évesen már majdnem, hogy nem kellesz senkinek mert nincs benned elég kitartás lendület munkabírás, meg aztán a pofádat se tudod befogni amikor kéne, mert nem vagy hozzászokva, mert bosszant a nagyképűség az ostobaság a pénz diktálta gög és persze fiatalabbat választanak helyetted. akik olyan gyorsan cserélték le a szemérmesen rendszerváltásnak nevezett vadkapitalizmus kezdetének kadmiumsárga cinóbervörös kobaltkék krómoxidzöld zakóit világbajnok elegáns jól szabott öltönyökre nyakkendőre és nyakkendőtüre, na meg aztán karkötőre hogy csodálkozástól a szád még azóta is tátva van, és persze hogy őt választják veled ellentétben, mert ők már az új rendre születtek és be tudnak állni a sorba, mert be kell állniuk a sorba, és te szomorúan veszed tudomásul hogy a gyerek már olyan korban van, amikor már téged már nem csak a buszon, de már otthon is nyugodtan szólíthatnának tatának és persze van, akit tatának szólítanak közülünk már jó ideje és ők bizonyára jó példát mutattak a családalapításról, de a többieknek se legyen lelkiismeret furdalása e téren, mert harminc előtt már mindenkinek bekötötték a fejét és olyan is volt akinek nem is egyszer,

de hát ez rend, az új rend ezt hozta magával, dolgozz megállás nélkül nem kell már nagyon gondolkodnod se, majd mi megmondjuk mit csinálj, mi akik azt mondtuk egykoron, hogy a demokráciával egyenlők lesznek az esélyek és ez így lett csak egyesek esélyei lettek kicsit egyenlőbbek, hát ezt kaptuk ezt a cumit és ez jó ideig míg a földi lét jövő marxengelse meg nem elégei ezt a mérhetetlen fizikai és szellemi kiszolgáltatottságot, mert most még csak az erődre és némileg az agyadra van szükség, de majd ha a véredre vagy a testedre is sor kerül egybe vagy darabokban hát addig nem fog változni semmi úgyhogy addig is fiatalok tettek a jövő, egy időben úgy gondoltuk, hogy a mienk lesz és most már lassan átadjuk a stafétabotot ha még eddig nem csavarták volna ki a kezünkből, s bár őszinte tisztelet tanárainknak kiktől tanultuk a szakma és az élet tiszteletét de nem hangsúlyozták eléggé, hogy egyszer majd belőlünk is főnökök lesznek vagy beosztottak és azt a fene se tudta most már, hogy most aztán melyik a jobb, mindenesetre még nem kell elásnunk magunkat bár az ötvenesen valamennyien túljutottunk, már akik életben maradtunk és a hit amit a jó öreg kőműves hát megfogalmazott vezesse agyunk és kezünk és mindenki higgyen a saját istenében úgy, ahogy ez jó neki, bárki és bármi is legyen az, hiszen eddig sem tettünk mást mentünk a csillagunk vezérelte úton és jutottunk egyenként oda ahol most vagyunk és időnként félszemmel vissza-vissza nézve csinálunk egy több évtizedes mérleget és jó lenne tudni azt, hogy néha érdemes megmérni magunk és hinni hogy a sok mocsokból csak annyi rajtunk amennyi a többiektől felvert sárból ránk ragadt és nem baj ha a zászlóval már nem mi megyünk elől cipeltük eleget cipelje más is és most régi őszinte barátságunk hitével idézzük fel azt, ami a múltban szép volt és vetítsük előre a jövőt, mi várhat még ránk. És hogy aztán marad e valami utánunk???

Mészáros János
egy srác az osztályból

Városi születésnap és játszótéravató a Ligetben

Az idei év augusztus 20-ája az eleki lakosok számára nemcsak az államalapítás méltó megünneplése miatt volt emlékezetes. Ezen a napon került sor ugyanis a Hősök utcai új játszótér felavatására is. A nemzeti színű szalag elvágása után a városi gyermekek örömmel vették birtokukba a teret, ahol ez alaklomból édességet és egyéb ajándékokat osztottak szét közöttük. Amíg a gyermekek próbálgatták az új játékokat a szülők és a többi látogató színes kulturális műsort tekinthetett meg a ligetben felállított szabadtéri színpadon. A fellépők között szerepelt többek között az Elek Táncegyüttes, a facsádi tánccsoport és a kétegyházi néptáncegyüttes. Azonban a délután legérdekesebb és legnagyobb érdeklődést kiváltó műsora kétségkívül a tokioi Japán Kalotaszegi Hagyományőrző Tánccsoport előadása volt. Ezen kívül sor került még az „Elekért Kitüntetés” átadására, amelyet Gyurkovics Kálmán fodrász vehetett át, valamint Pluhár László polgármester ajándécsomaggal köszöntötte Elek legfiatalabb lakosát, Fenyvesi-Szántó Szannát, és Elek legidősebb lakosát, a 102 éves Nán Gyuri bácsit. A rendezvényre ellátogatott Joan Fodoreanu, Románia magyarországi főkonzulja, és ígéretet tett arra, hogy az ősz folyamán hosszabb látogatást tesz Eleken. A rendezvény zárásaként könnyűzenei koncert és tűzijáték várta a látogatókat, amelyet Szenes János vállalkozó szponzorált. A rendezvény háziasszonya Dr. Heim Lajosné alpolgármester volt.

arlan

Nekem nincs kábel-TV-m

Ez nyelvtanilag egy tömondat, alannyal és állítmánnyal. Amúgy tény. Ezzel sajnálatni sem akarom magam /kinnt lakom/ sem hencegni.

Augusztus 20-án szerettem volna megnézni az ünnepséget a Szent István téren. Ez állampolgári lehetőségeimbe bőven belefér, különösen az előtt fejet hajtva, aki eme államot alapította. Csupán azt nem tudtam mikor /azt tudtam, hogy Ő ezerben/, de mi hány órákor kezdjük az ünnepséget.

Kábel TV-m nincs, személyre szóló meghívókat nem küldhetnek mindenkinek. Megnéztem a központban a hirdetőtáblán van-e hirdetés? Ott csak egy romániai önkormányzat plakátolt ki valamit. Egyáltalán nem vagyok az a típus, aki a helyi plébánost hibáztatja azért, mert a templom épületébe belecsapott a villám, vagy esetleg pestises robbanó leveleket küldözgetnék a meteorológusoknak, hiszen esőt ígértek és én hőgutás fejjel nézem a forró, sivatagi kertemet, miközben ők negédes mosollyal ecsetelik milyen kiváló az időjárás a nyaralóknak /és a dolgozóknak?/. Tehenet se veszek, hogy magamnak gyártsak joghurtot, kefirt, túrót, mert az indiai gumi nem jó gumi /mielőtt rosszra gondolnának az a gumi bab növény/. A lényeg az, hogy nem EGY embernek kellene, hogy eszébe jusson: „Jaj, hát nem mindenki szörföl a neten, és a Rózsika néni se csetelt, hogy megismerje a Pista bácsit” /ki is kérné magának a Pista bácsi, hiszen ő csak ráütött a Rózsi fenekére/. De azért Eleken valakinek, valakiknek csak eszébe juthatott volna a szomszéd negyedikes gyereke, aki az ünnepi menetrendet leírhatta volna egy lapra és kitehette volna egy fára. Amennyiben fénymásoljuk még a hirdetőtáblára is jut... Végül leültettem egy ismerősömet a kábelja elé, és elmentem az ünnepségre. Szép volt. Többen is jöhettek volna. A legnagyobb öröm azonban a délután a ligetben ért. Szembe jöttek velem álmaim fehér papírjai a fákra kitűzve: „A WC a sportcsarnokban van.”. Az a nagy „naugyemegmondtam” sóhaj szakadt ki belőlem. Kábelt nem mindenki néz, boltba, postára, ügyet intézni mindenki megy, talán többen lettek volna az ünnepeken. Bár én szkeptikus vagyok. Hiszen a mai világban, ahol mindig mindennek ára van, egy ingyen házhoz szállított újságot sem képes elolvasni mindenki.

Huszár Gabriella

Változások a csapat tájékán

Sokáig kétes volt a csapat indulása a bajnokságban anyagi okok miatt, de az utolsó pillanatban sikerült előteremteni a rendezéshez szükséges pénzt, amit a csapat és a vezetőség nevében is megköszönünk, és reméljük, a folytatás is így lesz. Július 24-én kezdték el a felkészülést a heti 3 alapozó edzéssel, majd az időszak második felében néhány előkészítő és erőfelmérő meccset terveztünk. A tavaszhoz képest a következő változások történtek Eleken. Távozott Takács László kapus, valamint Popucza Attila és Pintér András. Érkeztek Raffael Zoltán Méhkeréről, valamint Szűcs Gábor, Szekerczés János, Buzgán Péter és Székely Lóránt Szolnokról. Hogy erősödött-e a csapat vagy sem, az majd a bajnokság során kiderül. Céljaink szerények, továbbépíteni a bajnokság legfiatalosabb csapatát a középmezőnyben végezni a csapaton belül jó légkört kialakítani, de az igazi cél, hogy minél több szurkolót és a csapatot támogatni szándékozót visszacsalogassunk a pályára, amit mi hozzáállásunkkal megpróbálunk meghálálni.

Első bajnoki mérkőzés augusztus 24, péntek 17.30. Az ellenfél Okány. Tudtuk meg Molnár Gyulától.

Lantos Mihályné

Szabó Katalin Zsófia: Isten munkál

Alszol csendben, álmodsz, a két szemed csukva,
nem is sejtjed, hogy egyszer ott állsz zokogva-
valahol. S nem is sejtjed, ennek is vége lesz,
s a boldogság, mint tömeg, körülvesz.

Nem sejtjed Te hernyó, holnap már báb leszel,
s holnapután az ég felé meredezel.
Azt hiszed, hogy örökké az leszel, hernyó,

nem tudod, mikor lesz igaz a hazug szó.

Nem sejtéd, nem Ember, hogy valamely tetteiddel,
a szívedtől a napsugarat vonod el...

Alszol csendben, álmodsz, várad épül,
és az utad régen kövezik már.

Oh, egy ajándékkal mit taszítasz Te el,
nem is sejtéd, s nem a tiéd, mikor már kell.

Nem gondolsz rá: Koldus lehetsz, ha király vagy,
s Te rab, a szabadság majd még megsimogat.

De már úton a kéz, mely megfogja kezéd,
s úton a galamb, mely elviszi leveled.

Már úton a láng is, mi majd felmelegít,
úton a víz is, ha a tűz felemészt.

Úton a Nap, mely felszárítja a vizet,
már úton, ki nem tudja, de Téged keres.

Alszol csendben, álmodsz, a két szemed csukva,
álmaid csak visznek hosszú-hosszú útra.

S épül a várad, utadat kövezik már,
minden-minden percben a Teremtő munkál...